

Carol F. McConkie
Førsterådgiver
i Unge Pigers
hovedpræsidentskab

Fred i hjertet

Da jeg var otte år, så jeg profeten, præsident David O. McKay (1873-1970). Han var kommet for at indvie en ny kirkebygning i Palmyra i New York i USA. Min familie var taget til indvielsen. Der var også kommet en masse andre mennesker. Vi var alle meget spændte på at se profeten.

Jeg var ganske lille, så det var svært for mig at se noget med alle de mennesker. Men jeg kunne alligevel mærke præsident McKays kærlighed. I et minut så jeg hans hvide hår og venlige ansigt. Jeg tænkte: »Det er sådan, at en Guds profet ser ud.« Jeg

havde læst om profeter i skrifterne, men dette var første gang, at jeg så en profet eller en generalautoritet i egen person. Jeg indså, at profeter er rigtige mennesker. Og de elsker os! Jeg vil altid huske den kærlighed og fred, jeg følte den dag.

Da jeg var 11, fik jeg en anden oplevelse, der hjalp mig til at føle fred i hjertet. Der skulle snart være stavs-konference, og jeg sang med i stavs-koret. Jeg var så spændt! Jeg havde en fin hvid skjorte på, og jeg følte mig speciel. Teksten til den sang, vi sang, var hentet fra Johannes 14:27:

»Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst!«

Disse ord berørte mig dybt, og jeg har husket dem lige siden. Da jeg sang de ord, vidste jeg, at de var sande. Jeg følte, at Helligånden fortalte mig, at det at følge Jesus Kristus hjælper os til at føle fred. Siden da er det skriftsted altid dukket op i mit sind og har givet mig fred, når jeg har haft udfordringer. Den sandhed, som jeg lærte som ung, har været til velsignelse hele mit liv. ■